

Clausager: Jeg skal svare den højtærede Landbrugsminister, at jeg ikke mener, der ingen Grænse skal være; det vil jeg ikke paastaa. Derfor valgte jeg ogsaa at nævne denne Mand, som jeg kender, fordi jeg synes, han ligger ret langt nede. Han ejede 6 000 Kr. i Fjor, han er gaaet 1 000 Kr. ned i Aar. Jeg tror godt, han kan laane paa en eller anden Maade, og jeg tror ogsaa, at han, hvis han ikke til næste Aar faar en saadan Lussing ved Misvækst som den, han har faaet i Fjor, kan betale tilbage. Men jeg skal vel desværre forstaa Landbrugsministeren saaledes, at han kan ikke faa Tilskud, medens derimod de ringere Folk, som man ikke har den Tiltro til, kan faa.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordiny): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Clausager for den Udtalelse, at han ikke mener, vi skal give Tilskud i Almindelighed, men at der maa sættes en Grænse. Det var det, jeg spurgte Venstres Ordfører om, men af ham har jeg ikke faaet Svar. Jeg takker, som sagt, det ærede Medlem Hr. Clausager for hans Udtalelse, for naar der er Enighed om, at der skal sættes en Grænse, føler jeg mig ogsaa overbevist om, at vi nok kan finde, hvor den skal være. Der er nemlig ingen Tvivl om, at selv om vi i Aar har haft en meget daarlig Kornhøst, er den egentlige Misvækst alligevel begrænset til en mindre Del af Danmarks Landbrugsareal. Jeg tror derfor, at med det Beløb, der her foreslaas stillet til Raadighed, vil det være overkommeligt at hjælpe ogsaa en Mand som den, det ærede Medlem talte om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Hvis den højtærede Landbrugsminister har opfattet mig saaledes, at vi ikke vilde være med til at sætte nogen Grænse, saa er det en Misforstaaelse. Jeg har overhovedet ikke rokket ved de Grænser, der er sat; jeg mener, det kan være meget elastisk, om man skal sætte Grænsen det ene eller det andet Sted, og det synes jeg ikke er afgørende. Jeg har kun talt om de Grænser, som er sat med Hensyn til Brugsstørrelserne; det er dem, jeg er utilfreds med, og med Hensyn til de Maksimumsbeløb, der er sat, henholdsvis 100 Kr. og 150 Kr. og de 2 Mill. Kr., er jeg utilfreds — der er ingen Grund til at være saa karrig, naar Talen er om Landbrugserhvervet.

Jeg har intet Svar faaet, det konstaterer jeg, paa, om Landbrugsministeren vil sætte alt ind paa, at Landbrugseksporten kan blive fremmet i størst mulig Udstrækning. Jeg har ikke søgt at sætte Erhvervene op mod hinanden, jeg har gjort mig til Talsmand for det Erhverv, jeg tilhører, og det synes jeg var i høj Grad paakrævet, fordi jeg ved mange Lejligheder har savnet virkelige Talsmænd for Landbrugserhvervet i dette Ting blandt Regeringens Tilhængere.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordiny): Netop den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Løje om at gennemføre Landbrugets Eksport, uanset paa hvilke Vilkaar, er efter min Mening en Udtalelse, som ingenlunde maner til Samling i Befolkningen. Jeg skal svare det ærede Medlem paa det Spørgsmaal, han stillede til mig, at jeg vil arbejde for den størst mulige Af sætning af Landbrugets Eksportvarer, men der maa tages rimeligt Hensyn ogsaa til andre Dele af Befolkningen. Og jeg vil stille det ærede Medlem dette Spørgsmaal: dersom en Landbrugsvare bestaar for betydeligt over Halvdelen, de tre Fjerdedele, af udenlandske Raastoffer, skal den saa eksporteres, uanset hvilke Varer vi skal have herind i Stedet for, uanset hvor mange der bliver arbejdsløse, uanset at man skal købe 75 pCt. af Varens Frembringelse fra Udlandet, fra Lande, som vi ingenting kan sælge til, hvorved vi skaber os uhyre store Vanskeligheder med Hensyn til Valutaen? (Afbrydelse). Der bliver spurgt, hvad det er for Varer. Det kan man da nemt sige: f. Eks. de Svin, der fremstilles for Øjeblikket af andet Korn end det, vi selv avler, og som der altsaa skal købes Korn til fra Lande, som ingenting vil købe af os. I saadanne Tilfælde udgøres jo langt over Halvdelen af Svinets Værdi af Korn, som vi køber fra disse fremmede Lande. Og naar vi saa oven i Købet skal eksportere til Lande, som kræver fuld Erstatning i Form af Salg af Færdigvarer til os for at modtage vore Svin, saa bliver det en meget tvivlsom Forretning. Hvis saa hertil kommer, at de Varer, vi skal modtage, ogsaa svarer til en betydelig Beskæftigelse inden for vort Lands Grænser, saa kan jeg ikke anse det for at være nogen klog Økonomi. En helt anden Ting er det, hvis Varerne eksporteres til England og kan give fri Valuta; det er naturligt og ønskeligt, at denne Eksport udvides i størst mulig Udstrækning, saaledes som Handelsforholdene er der. Det